

محمدحسین فرجزاد

تعدد و نفوذگسترده رسانه‌های صهیونیستی

مطبوعات و نشریات

اشارة

اروپاییان در سال‌هایی نه چندان دو، یهودیان را نماد فساد و نیزگ می‌دانستند و آن‌ها را موش کثیف می‌نامیدند؛ اما چه شد که امروزه در دانشگاه‌ها و رسانه‌های دنیا، یهودیان و به تبع آن صهیونیست‌ها سمبول هوشیاری و زبرگی نامیده می‌شوند؟ و در هر فیلم و کارتونی موش سرآمد زبرگی، فهم و شعور است؟
شاید در مسیر رسیدن به پاسخ، این سخن خاخام «راشوروون» راهنمای ما باشد که در ۱۸۶۹ گفت: «اگر طلانخستین ابزار ما در سلطه و حکومت بر جهان است، بی‌تردد مطبوعات و روزنامه‌نگاری دومنین ابزار ما خواهد بود.» بی‌گمان چنان‌چه در آن سال‌ها سینما و تلویزیون وجود داشت، وی پیش از مطبوعات، به این دو ابزار رسانه‌ای اشاره می‌کرد، همان‌گونه که بعده‌آنان سینما را «ساحل نجات» خود نامیدند و در شبکه‌های جهانی تلویزیونی نفوذ کردند. امروزه رسانه‌های گروهی، متمم ترین ابزار جنگ روانی و استعمار فراتر و ناتوفی فرهنگی شده‌اند. در این نوشتار بر اینم که نفوذ صهیونیست‌ها در رسانه‌های متعدد را به اجمال بررسی کنیم.

DAILY NEWS

امروزه نام را برتر مردوخ (روپرت مرداک)، یهودی استرالیایی اصل، با نام غولهای رسانه‌ای عجین شده است. او اکنون سمبول جهان خواران بی خیالی شده است که حاضرند از هر وسیله‌ای برای رسیدن به اهدافشان در مسیر استعمار فرانو و نبرد سایبریتیک و رسانه‌ای استفاده کنند.

را برتر مردوخ سال‌ها پیش که روزنامه تایمز در مشکلات شدید مالی به سرمی برد، آن را خرید و بدین ترتیب یک یهودی، سمبول لندن مدرن شد. او همچنین اندکی بعد روزنامه ساندی تایمز را خریداری کرد و مالکیت سه مجله‌ای انگلیسی سان (پوچ‌گرا و مبتذل با تیراژ حدود سه میلیون و هفتصد هزار نسخه)، نیوز او دور (خبرگزاری که نشریه‌ای مبتذل و حادثه‌ای و خبری با تیراژ حدود چهار میلیون نسخه می‌باشد) و سیتی مگزین را از آن خود کرد. وی مجلات و روزنامه‌های فراوانی را نیز در استرالیا، امریکا و چین زیر سیطره خود آورد و در تمام آن‌ها با محوریت فوتbal و حادثه و سکس، توانست مشتریان غفلت‌زده بسیاری را جلب کند. را برتر مردوخ همچنین مالک شرکت‌های سینمایی، تلویزیونی و ماهواره‌ای متعددی همچون فاکس، اسکای، فاکس نیوز و شرکت بزرگ فوکس قرن بیست نیز، می‌باشد.

در امریکا، روزنامه نیویورک تایمز در سال ۱۸۹۶ که با بحران مالی روپرتو شده بود، توسط آدولف اوش یهودی خریداری و صهیونیستی شد. صهیونیست‌ها همچنین نفوذ فراوانی بر واشنگتن پست دارند. آن‌ها افسار روزنامه‌های دیلی نیوز، نیویورک پست، و استارلیجر و سان تایم را نیز در دست خود گرفته‌اند و بر مجلات فاریتی (هنری سینمایی)، تایم (که در سال ۱۹۸۱ به تیراژ ۴/۵ میلیونی رسید) و نیوزویک (که در سال ۱۹۸۱ به تیراژ سه میلیونی رسید سیطره کاملی دارند. در فرانسه مجلات یهودی نفوذ کایه و دفاتر جدید و اسکرپس و خانواده کارگر و روزنامه‌های فیگارو و لوکوتیدین و فرانس اسوار و مردم، تحت نفوذ عمیق صهیونیست‌های مقندر فرانسوی هستند.

خبرگزاری‌ها

ژولیوس رویتر یهودی که در سال ۱۸۱۶ خبرگزاری خود را راهاندازی کرد، از پیشگامان تسلط خبری صهیونیست‌ها بر مراکز بزرگ تولید خبر در جهان به شمار می‌آید. آسوشیتدپرس در سال ۱۸۴۸ توسط پنج روزنامه تأسیس شد و امروزه از مهم‌ترین منابع رسانه‌های است. در ۱۹۰۷، اسکرپس و هوارد، خبرگزاری اسکرپس هوارد یونان‌دپرس را بنیان نهادند. در ۱۹۰۹ ویلیام هرست که در راه آرمان‌های یهودی از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کرد، خبرگزاری ایترنشنال نیوز سرویس

استفاده شرکت‌های

بزرگ صهیونیستی از سکس، خشونت و جادوپردازی در تبلیغات مژورانه کالاهای خود. موضوعی نیست که بتوان آثار سوء رسانه‌ای آن را نادیده گرفت، به علاوه توهین‌هایی که مستقیم یا غیرمستقیم به مسلمانان داشته‌اند. قابل اعتماد نیست.

ژولیوس

رویتر یهودی که در سال ۱۸۱۶ خبرگزاری خود را راهاندازی کرد، از پیشگامان تسلط خبری صهیونیست‌ها بر مراکز بزرگ تولید خبر در جهان به شمار می‌آید.

الیور استون، اریک فون اشتروهایم، دیوید زوکر، جرجی زوکر، جرجی بروکهایم، لئونارد گلدبیرگ، دیوید کوهن، برایان سینگرو... معلوم افرادی مانند چارلی چاپلین نیز که پس از مدت‌ها خدمت به مرام صهیونیسم، نقدهای جدی به آن وارد کردند، از امریکا و هالیوود اخراج و مطرود سرمایه‌داران شدند و در غربت به دیار باقی شتافتند.

صنعت سینما داری

درباره نفوذ صهیونیسم در صنعت سینما همین بس که لُرد لفونت یهودی در انگلیس به تنهایی ۲۸۰ سالن سینمایی رادر مالکیت خود دارد. همچنین در امریکا، سرمایه‌داران یهودی بر سینماهای زنجیره‌ای بزرگی تسلط دارند که اگر اراده کنند، فیلمی را به شکست می‌کشانند؛ مانند اینیمیشن «محمد (ص)» آخرین پیامبر» که توسط شرکت بدر اینترنشنال (به مالکیت موفق الحیریشی عرب مسلمان) پیش از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ ساخته شده و بنا بود سال ۲۰۰۲ نمایش داده شود، ولی به دلیل این که اربابان هالیوود به ایجاد فضای اسلام هراسی نیز داشتند، این پویانمایی تولید مسلمانان در امریکا را تحریم و دو شرکت بزرگ لوییز و A.M.C از پخش آن خودداری کردند و فقط تعداد بسیار محدودی سینما آن را نمایش دادند (کمتر از پنجاه سالن سینما)؛ در حالی که برای نمونه، مصائب مسیح را حدود ۴۶۰ سینما و ماتریکس را که در مسیر اهداف صهیونیست ها بود بیش از ۴۰۰۰ سینما، در امریکای شمالی پوشش دادند!

تبليغات تجاری

استفاده شرکت‌های بزرگ صهیونیستی از سکس، خشونت و جادوپردازی در تبلیغات مژوانه کلاهای خود، موضوعی نیست که بتوان آثار سوء رسانه ای آن را نادیده گرفت. به علاوه توهین‌هایی که مستقیم یا غیرمستقیم به مسلمانان داشته‌اند، قابل اغماس نیست. برای نمونه، ذهن نیمه برهنه در تبلیغ نوعی صابون می‌گوید: «فلان صابون هر چیزی را پاک و تمیز می‌کند، حتی اعراب (مسلمانان) را!» یا «فلان صابون در اوج تأثیر و مرغوبیت است، در پاکیزه نشدن این عرب، ایراد از صابون نیست، اعراب (مسلمانان) ذاتاً پاک نشدنی هستند!». یا در برخی تبلیغات، اعراب و مسلمانان در اوج شترسواری و بدختی، فلان مایع یا نوشابه رامی خورند و نشاط می‌یابند!

شبکه‌های تلویزیونی و رادیویی در کتاب ارزشمند سلطه پنهانی، اسناد صهیونیستی

درباره نفوذ صهیونیسم

در صنعت سینما همین بس که لُرد لفونت یهودی در انگلیس به تنهایی ۲۸۰ سالن سینمایی رادر مالکیت خود دارد. همچنین در امریکا، سرمایه‌داران یهودی بر سینماهای زنجیره‌ای بزرگی تسلط دارند که اگر اراده کنند، فیلمی را به شکست می‌کشانند.

را افتتاح کرد. این دو خبرگزاری در سال ۱۹۵۸ با عنوان یونایتد پرس اینترنشنال متحد شدند. در فرانسه نیز یکی از یهودیان خانواده هاووس، آژانس هاووس را در سال ۱۸۳۵ بنیان نهاد که بعدها خبرگزاری دولت این کشور شد.

فیلم و سینما

امروزه به آسانی می‌توان در دایره المعارف‌های اینترنتی لیست هایی بسیار طولانی از یهودیان و صهیونیست‌های بازیگر، کارگردان و تهیه کننده در سینمای جهان یافت. کافی است در سایت Wikipedia، Freedictionary یا سایت Jewish actor چون آن زمانه (Zionist)، Jewish Director (Zionist)، Hollywood (Jewish Producer (Zionist) یا Juda (Zionism) را وارد کنید تا لیست های بلندی به شما ارائه شود. به دلیل نفوذ بسیار بالای صهیونیست‌ها در هالیوود، یهودیان ضد صهیونیست هیچ جایگاه مهمی در سینمای امریکا ندارند و تجربه هم نشان داده که مخالفان مسیحی یا یهودی صهیونیسم هرگز توانسته‌اند تأثیری بر جریان مسلط سینمای جهان داشته باشند. در این بین، اسامی مشهوری دیده می‌شود؛ همچون استیون اسپیلبرگ، رومن پولانسکی، استنلی کوبیریک، تیم برتون، وودی آلن (با نام یهودی آلن کونیگسبرگ)، مل بروکس (با نام اصلی یهودی ملوین کامینسکای)، بیلی وايلدر، سیدنی پولاک، جوئل سیلور، برانکولاستیگ، آدولف زوکر، ساموئل زلستر، رابرت مردوخ، سام گلدوبن، جفری گاتنبرک، کارل لامل، مارکوس لوی، لوئیس بی مایر، جک وارنر، جرج رویس، سام ریمی،

و یهودی بودن شبکه‌های Fox، A.B.C و N.B.C در امریکا و تلویزیون فرانسه و ایتالیا و نفوذ آنان در B.B.C به تفصیل آمده است. از طرفی شبکه‌های صهیونیسم مسیحی چون TBN، CBN، GodTV و A.B.N.^۳ به طور مستمر در حمایت از آرمان‌های آخرالزمانی یهودیان صهیونیست می‌شوند و با زبان مسیحیان، آن‌ها را زیر سلطه بیشتر یهودیان می‌برند؛ تا آن‌جاکه به نوشته جورجی کنعان، صهیونیست‌های مسیحی در امریکا بیش از ۱۵۰۰ شبکه رادیویی دارند. در انگلیس نیز، رادیویی B.B.C زیر سیطره صهیونیست‌های است.

شرکت‌های چاپ و نشر کتاب

در امریکا شرکت بزرگ انتشاراتی راندوم هاوس که جنت کرف یهودی آن را پایه گذاری کرد، و مؤسسه انتشاراتی سایمون اند شوستر که ریچارد سایمون و ماکس شوستر آن را بنا نهادند، زیر سلطه صهیونیست‌ها قرار دارند. یکی از قدیمی‌ترین مؤسسه‌های انتشاراتی امریکا بآنام هارپر و رونز مؤسسه نشر انگلیسی و بیلیام کالیز را رابت مردوخ صهیونیست خردباری کرده است. گریس هالسل، روزنامه نگار امریکایی، می‌نویسد: «بر من کاملاً محزز شده که یهودی‌ها به طور کامل بر صنعت نشر، به ویژه در نیویورک تسلط دارند و حتی مراکز انتشاراتی که در اختیار غیر یهودیان است مانند دایل دای و مکفرو هیل و مکمیلان، همگی یهودیانی را که در رأس پست‌های حساس و تصمیم‌گیرنده قرار دارند، به استخدام خود در آورده‌اند». به همین لحاظ «اقریباً غیر ممکن است که یک نویسنده بتواند ناشر مهمی را پیدا کند که یک کتاب ضد صهیونیستی را چاپ و منتشر کند».

دایرة المعارف نویسی

دایرة المعارف ها که به صورت نبض تپنده کتاب‌ها و مطبوعات عمل می‌کنند، نه تنها از تعرض صهیونیست‌ها مصون نبوده‌اند، بلکه پایگاهی مستحکم برای ترویج ایده‌های آنان شده است. دکتر کامل العسلی می‌گوید:

اساس اعتراف‌های یارشاطر، در مجموعه ایرانیکا تاکنون (۱۰ جلد اول) تنها ۱۱ درصد مقالات توسط ایرانی ها نوشته شده و بقیه به وسیله همیاران صهیون! تمام این موارد به جز دایرة المعارف جودائیکا و دانشنامه یهود است که تحت اشراف کامل صهیونیست‌ها به تحریف تاریخ مشغولند.

منابع

۱. دکتر مجید صفاتچی سلطنه پنهانی (مسیطره نامرئی صهیونیسم بر سیاست، فرهنگ و افکار ملت‌ها)، آرون، ۱۳۸۳
۲. فؤاد بن عبدالرحمن الرفاعی، نفوذ صهیونیسم بر رسالت‌های خبری، ترجمه حسین سرو قامت، کیهان، ۱۳۷۷
۳. زیاد ابوغیمه، یهود در فرهنگ، تبلیغات و رسانه‌های غرب، ترجمه عبدالفتاح احمدی، مؤسسه ضیاء اندیشه، تهران، ۱۳۸۰
۴. عبدالله حلاق، الاعلام یهودی اسلامی، آسیله و هدف، الدارالاسلامیه، بیروت، ۱۹۸۵
۵. محمد الغیطي، مدبویلی الصغير، اسرائیل ترسق الفن المصري، الطبعه الاولى، ۱۹۷۷
۶. منذر عبنتاوی، اضواء على الاعلام الاسرائيلي سياسه كسب الانصار، مركز ابحاث منظمه، التحرير الفلسطينی، بیروت، ۱۹۷۶
۷. مصاحب دکتر کامل العسلی در نشریه الدستور اردن، ۱۹۷۵/۱۵
۸. عبدالله شهبازی، زرالalaran پارسی و یهود، استعمار بریتانیا و ایران، نشر مؤسسه مطالعات و پژوهش های سیاسی، تهران، ۱۳۷۷